

Několik vět od kartografa

Trocha historie nikoho nezabije

Mapa prostoru s geografickým názvem **Kostelecký les** je pojmenována Tereza podle kopce s nadmořskou výškou 313 m.n.m v SV části prostoru. Vyšší je jenom Hrad, 364 m.n.m, který je ale těsně za JZ okrajem mapy.

Celý Kostelecký les býval panskou oborou, což je znát z pravidelné sítě cest a průseků a leckdy poměrně pravidelné mozaiky pasek a hustníků, často ohraničených oplocenkami.

Zajímavostí je část zvaná **Hvězda**, kde lze vysledovat uspořádání cest, průseků a reliktní rýh do tvaru osmiramenné hvězdy, v minulosti usnadňující sledování pohybu zvěře při parforsních naháčkách.

V prostřední části mapy se nachází také [Král lesa](#). Podle odhadů jeho stáří převyšuje 300 let a obvod 5 m je impozantní. Je zařazen mezi 7 památných stromů mikroregionu Holešovska.

Prostor mapy TEREZA

Prostor je oproti původní mapě Tereza z r. 1974 a dalším vydáním ořezán o Z a J část, která vinou kůrovcové kalamity přišla o jehličnatý lesní porost a nyní se tam nachází neběhatelné zarůstající paseky protkané spoustou oplocenek.

Oproti tomu zmapovaný prostor pokrývá skoro ze 100% listnatý nebo smíšený les, kalamitami nedotčený.

Charakter lesa

Les je až na výjimky **dobře průchodný**, většinou čistý, s dalekou viditelností a maximální běžeckou rychlostí.

Terén rozrůzňuje několik **žlebů**, místy, v horních částech, hodně strmých a hlubokých, ale ve spodních částech spíše profilu údolíčka. Ačkoli v horních částech žlebů je několik pramenišť a bažin, v dolních partiích se voda většinou vytrácí. V okolí žlebů jsou patrné staré sesuvy, které vytváří lokálně zajímavý, členitý terénní reliéf.

Další terénní zajímavostí jsou **mohyly** z dob raného středověku. Mohyly vytváří malé kupky, výšky 1 – 1,5 m o průměru několika metrů. Nalézají se většinou na temenech kopců, hřbetů a v sedlech, tedy na vyvýšených lokalitách. V mapě jsou vymapovány, ale kontroly na nich asi postaveny nebudou.

Další charakteristikou jsou **průchody** ve větších formacích a skupinách oplocenek, které se sice v terénu někdy špatně hledají, ale umožňují racionální průchod oplocenkami. Jejich poloha je přesně zaměřena a dobrá průchodnost trvale udržována vysokou zvěří. Není neobvyklé zahlédnout stádo laní čítající mnoho desítek kusů.

Není všechno zlato co se třpytí

V některých částech prostoru probíhala přes zimu **probírková těžba**, zejména bříz. Velké kmeny byly už vyvezeny, čímž vznikly odvozní linky, místy hodně výrazné, místy méně. Po těžbě zůstaly na zemi vršky korun a větve. Jsou vymapovány šrafami podrostu. **Tedy šrafy podrostu většinou neznamenají ostružiny, či kapradiny, ale větve z pokácených bříz a buků, bránící v běhu.** Některé plošky kresby šrafů jsou menší, než norma mapového klíče určuje, a to proto, aby bylo zřejmé, kde jsou ty plochy větví nesouvislé, kde se dá proběhnout snadno a kde ne. Místy ty vršky lidé zpracovávají na palivové dřevo. V těchto místech pak vznikají metry pořezaných polen a hromady vyskládané z menších větví. Na přání zadavatele jsou tyto lokality s hromadami větví vymapované **zelenými tečkami**. Tato situace se ale může rychle měnit.

Podobně jsou ve větší míře vymapovány **výrazné stromy**, většinou letité buky, které v některých partiích lesa jsou skutečně znatelně mohutnější, než okolní porost.

Závěrem

Přeji vám, závodníkům i pořadatelům úspěšné uspořádání a absolvování závodu v zajímavém terénu Podhostýnska. Věřím, že zajímavě postavené tratě na dobré mapě budou základem pěkného orientáckého zážitku.

Bob Háj